

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (devátého rozšířeného senátu)

29. září 2021 *

„Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Trh s hliníkovými a tantalovými elektrolytickými kondenzátory – Rozhodnutí konstatující porušení článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP – Koordinace cen v rámci celého EHP – Jednání ve vzájemné shodě – Výměna citlivých obchodních informací – Místní pravomoc Komise – Právo na obhajobu a právo být vyslechnut – Nedotknutelnost aktu – Jediné a trvajících protiprávní jednání – Omezení hospodářské soutěže z hlediska účelu – Pokyny pro výpočet pokut z roku 2006 – Tržby – Povinnost odůvodnění – Přiměřenost – Rovné zacházení – Závažnost protiprávního jednání – Polehčující okolnosti – Odstavec 37 pokynů pro výpočet pokut z roku 2006 – Pravomoc soudního přezkumu v plné jurisdikci“

Ve věci T-363/18,

Nippon Chemi-Con Corporation, se sídlem v Tokiu (Japonsko), zastoupená H.-J. Niemeyerem, M. Röhrigem, I.-L. Stoicescu a P. Neideckem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené A. Cleenewerck de Crayencour, B. Ernst, T. Franchooem, C. Sjödin a L. Wildpanner, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh podaný na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Komise C (2018) 1768 final ze dne 21. března 2018 v řízení podle článku 101 [SFEU] a článku 53 Dohody o EHP (věc AT.40136 – kondenzátory) v rozsahu, v němž se týká žalobkyně, a, podpůrně, na zrušení nebo snížení pokuty, která jí byla uvedeným rozhodnutím uložena,

TRIBUNÁL (devátý rozšířený senát),

ve složení M. J. Costeira (zpravodajka), předsedkyně, D. Gratsias, M. Kančeva, B. Berke a T. Perišin, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: C. Kristensen, radová,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 23. října 2020,

* Jednací jazyk: angličtina.

vydává tento

Rozsudek¹

I. Skutečnosti předcházející sporu

A. Žalobkyně a dotčené odvětví

- 1 Žalobkyně, Nippon Chemi-Con Corporation, je společnost usazená v Japonsku, která vyrábí a prodává hliníkové elektrolytické kondenzátory. Do března 2005 vyráběla rovněž tantalové elektrolytické kondenzátory, které prodávala až do ledna 2011, přičemž v Evropském hospodářském prostoru (EHP) je fakturovala s přímým prodejem do února 2005. Žalobkyně vlastní 100 % podíl v Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH, společnosti založené dle německého práva, jakož i 100 % podíl v United Chemi-Con, společnosti založené dle práva Spojených států amerických (dále jen „Europe Chemi-Con“, „United Chemi-Con“ a, společně s žalobkyní, „skupina Nippon Chemi-Con“).
- 2 Dotčené protiprávní jednání se týká hliníkových a tantalových elektrolytických kondenzátorů. Kondenzátory jsou elektrické součásti, které v elektrickém poli skladují energii pomocí statického náboje. Elektrolytické kondenzátory se používají téměř ve všech elektrospotřebičích, jako jsou osobní počítače, tablety, telefony, klimatizace, ledničky, pračky, automobily a průmyslové přístroje. Klientela je tedy velmi rozmanitá. Elektrolytické kondenzátory, a konkrétněji hliníkové a tantalové elektrolytické kondenzátory, jsou výrobky, u nichž cena představuje důležitý parametr hospodářské soutěže.

B. Správní řízení

- 3 Dne 4. října 2013 požádala společnost Panasonic a její dceřiné společnosti Evropskou komisi o rezervaci pořadí na základě bodů 14 a 15 oznámení Komise o ochraně před pokutami a o snížení pokut v případech kartelů (Úř. věst. 2006, C 298, s. 17, dále jen „oznámení o spolupráci z roku 2006“), přičemž poskytly informace o existenci údajného protiprávního jednání v odvětví elektrolytických kondenzátorů.
- 4 Dne 28. března 2014 si Komise na základě článku 18 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích [101 a 102 SFEU] (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1) vyžádala informace od několika podniků působících v odvětví elektrolytických kondenzátorů, mimo jiné od žalobkyně.
- 5 Ve dnech 3. až 6. března 2015 provedla Komise kontroly podle čl. 20 odst. 4 nařízení č. 1/2003 v prostorách společnosti Europe Chemi-Con.
- 6 Dne 4. listopadu 2015 přijala Komise oznámení námitek, které zaslala mimo jiné žalobkyni.
- 7 V období od 12. listopadu do 17. prosince 2015 se mohli adresáti oznámení námitek seznámit s většinou spisu prostřednictvím „DVD s náhledem spisu“.

¹ Jsou uvedeny pouze body tohoto rozsudku, jejichž zveřejnění Tribunál považuje za účelné.

- 8 V návaznosti na žádosti o přístup podané několika adresáty oznámení námitek, které se týkaly jmen zákazníků neuvedených v oznámení námitek ze dne 4. listopadu 2015, dala Komise k dispozici dvě nová DVD obsahující jména skrytých zákazníků, s jejichž obsahem se žalobkyně seznámila 7. března a 27. dubna 2016.
- 9 Dne 4. května 2016 zaslala Komise adresátům oznámení námitek dopis popisující skutkové okolnosti týkající se některých částí oznámení (dále jen „dopis popisující skutkové okolnosti“), k němuž bylo přiloženo nové, neupravené znění oznámení námitek ze dne 4. listopadu 2015 a jeho přílohy 1, a stanovila jim dvou týdenní lhůtu k odpovědi, prodlouženou do 20. května 2016.
- 10 Dne 20. května 2016 předložila žalobkyně odpověď na oznámení námitek a na dopis popisující skutkové okolnosti.
- 11 Adresáti oznámení námitek, včetně žalobkyně, byli vyslechnuti Komisí na jednání, které se konalo ve dnech 12. až 14. září 2016.

C. Napadené rozhodnutí

- 12 Dne 21. března 2018 přijala Komise rozhodnutí C(2018) 1768 final v řízení podle článku 101 [SFEU] a článku 53 Dohody o EHP (Věc AT.40136 – kondenzátory) (dále jen „napadené rozhodnutí“).

1. Protiprávní jednání

- 13 Napadeným rozhodnutím Komise konstatovala existenci jediného a trvajícíchho jednání v rozporu s článkem 101 SFEU a článkem 53 Dohody o EHP v odvětví elektrolytických kondenzátorů, kterého se zúčastnilo devět podniků nebo skupin podniků, a sice Elna, Hitachi AIC, Holy Stone, Matsuo, NEC Tokin, Nichicon, Rubycon, Sanyo (označující společně Sanyo a Panasonic) a žalobkyně (dále jen, společně, „účastníci kartelu“) (bod 1 odůvodnění a článek 1 napadeného rozhodnutí).
- 14 Komise v podstatě uvedla, že dotčené protiprávní jednání probíhalo od 26. června 1998 do 23. dubna 2012 na celém území EHP a spočívalo v dohodách nebo jednáních ve vzájemné shodě, jejichž předmětem byla koordinace cenových politik, pokud jde o dodávky hliníkových a tantalových elektrolytických kondenzátorů (bod 1 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 15 Kartelová dohoda byla v podstatě organizována prostřednictvím mnohostranných schůzek, které se obvykle konaly v Japonsku každý měsíc nebo jednou za dva měsíce na úrovni vedoucích pracovníků z oblasti prodeje a každých šest měsíců na úrovni vyššího vedení včetně generálních ředitelů společností (body 63, 68 a 738 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 16 Mnohostranné schůzky byly nejprve organizovány v letech 1998 až 2003 pod názvem „skupina elektrolytických kondenzátorů“ nebo „konference elektrolytických kondenzátorů“ (dále jen „setkání ECC“). Následně byly v letech 2003 až 2005 pořádány pod názvem „konference hliník-tantal“ nebo „skupina hliníkových nebo tantalových kondenzátorů“ (dále jen „setkání ATC“). A konečně, v letech 2005 až 2012 byly schůzky organizovány pod názvem „skupina pro průzkum trhu“ nebo „marketingová skupina“ (dále jen „schůzky MK“). Souběžně se schůzkami

MK a k jejich doplnění byly v letech 2006 až 2008 organizovány schůzky označované „zvyšování nákladů“ nebo „zvýšení cen kondenzátorů“ (dále jen „schůzky CUP“) (bod 69 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

- 17 Kromě těchto mnohostranných schůzek udržovali účastníci kartelu podle potřeby rovněž dvoustranné a třístranné kontakty *ad hoc* (dále jen, společně, „protisoutěžní kontakty“) (body 63, 75 a 739 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 18 V rámci protisoutěžních kontaktů si účastníci kartelu v podstatě vyměňovali informace o uplatňovaných a budoucích cenách, o budoucích sníženích cen a rozpětí těchto snížení, o nabídce a poptávce, včetně budoucí nabídky a poptávky, a v některých případech uzavírali, uplatňovali a dodržovali dohody o cenách (body 62, 715, 732 a 741 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 19 Komise měla za to, že jednání účastníků kartelu představovalo formu dohody nebo jednání ve vzájemné shodě, které mělo společný cíl, a sice zabránit hospodářské soutěži prostřednictvím cen a koordinovat budoucí chování týkající se prodeje elektrolytických kondenzátorů, čímž tak snižovalo nejistotu na trhu (body 726 a 731 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 20 Komise dospěla k závěru, že toto jednání mělo jediný protisoutěžní účel (bod 743 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

2. Odpovědnost žalobkyně

- 21 Komise konstatovala odpovědnost žalobkyně z důvodu její přímé účasti na kartelové dohodě od 26. června 1998 do 23. dubna 2012 [bod 959 odůvodnění a čl. 1 písm. g) napadeného rozhodnutí].

3. Pokuta uložená žalobkyni

- 22 Článek 2 písm. i) napadeného rozhodnutí ukládá žalobkyni pokutu ve výši 97 921 000 eur.

4. Výpočet výše pokut

- 23 Pro účely výpočtu pokut Komise použila pokyny pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003 (Úř. věst. 2006, C 210, s. 2, dále jen „pokyny z roku 2006“) (bod 980 napadeného rozhodnutí).
- 24 V první řadě, pro určení základní výše pokuty uložené žalobkyni Komise v souladu s bodem 13 pokynů z roku 2006 zohlednila tržby za poslední celý rok účasti na protiprávním jednání (bod 989 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 25 Komise stanovila tržby na základě prodejů hliníkových a tantalových elektrolytických kondenzátorů fakturovaných zákazníkům usazeným v EHP (bod 990 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 26 Mimoto Komise vypočítala relevantní tržby odděleně pro obě kategorie výrobků, tedy pro hliníkové i tantalové kondenzátory, a použila na ně odlišné násobící koeficienty v závislosti na době trvání protiprávního jednání (bod 991 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

- 27 Co se žalobkyně týče, Komise měla nejprve za to, že jako referenční období je třeba zohlednit poslední celý rok účasti na protiprávním jednání, pokud jde o tržby z prodeje hliníkových elektrolytických kondenzátorů, tedy rok 2011–2012, a dále poslední celý rok, v němž žalobkyně prodávala tantalové elektrolytické kondenzátory, tedy rok 2003–2004, jelikož s jejich prodejem přestala ještě před ukončením své účasti na protiprávním jednání (body 34, 989 až 991 a 1007 odůvodnění, tabulka 1 a poznámka pod čarou č. 1657 napadeného rozhodnutí).
- 28 Dále měla Komise za to, že žalobkyně prostřednictvím společností Europe Chemi-Con a United Chemi-Con fakturovala přímé prodeje hliníkových elektrolytických kondenzátorů v EHP po celou dobu trvání své účasti na protiprávním jednání (body 990 a 998 odůvodnění napadeného rozhodnutí) a přímé prodeje tantalové elektrolytických kondenzátorů v EHP až do 1. února 2005 (body 34 a 1006 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 29 A konečně, Komise vůči žalobkyni použila násobící koeficient 13,82 (odpovídající období od 26. června 1998 do 23. dubna 2012) pro hliníkové elektrolytické kondenzátory a 5,26 (odpovídající období od 29. října 1999 do 1. února 2005) pro tantalové elektrolytické kondenzátory (bod 1007 odůvodnění a tabulka 1 napadeného rozhodnutí).
- 30 Komise stanovila podíl tržeb, který má být zohledněn na základě závažnosti protiprávního jednání, na 16 %. V tomto ohledu měla Komise za to, že horizontální „dohody“ o koordinaci cen patří již ze své podstaty mezi nejzávažnější porušení článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP a že kartelová dohoda pokrývala celé území EHP (body 1001 až 1003 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 31 Komise uplatnila dodatečnou částku ve výši 16 % na základě bodu 25 pokynů z roku 2006, aby zajistila dostatečně odrazující povahu uložené pokuty (bod 1009 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 32 Komise tedy stanovila základní výši pokuty, která měla být uložena žalobkyni, na 205 649 000 eur (bod 1010 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 33 Ve druhé řadě, pokud jde o úpravy základní výše pokut, Komise nezohlednila vůči žalobkyni žádnou přítěžující nebo polehčující okolnost (bod 1054 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 34 Ve třetí řadě Komise na základě čl. 23 odst. 2 nařízení č. 1/2003 uplatnila limit ve výši 10 % celkového obrátu dosaženého v předchozím hospodářském roce (body 1057 a 1058 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 35 Komise tedy stanovila celkovou výši pokuty uložené žalobkyni na 97 921 000 eur (bod 1139 odůvodnění a tabulka 3 napadeného rozhodnutí).

[omissis]

II. Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 37 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 5. června 2018 podala žalobkyně projednávanou žalobu.
- 38 Dne 19. října 2018 doručila Komise kanceláři Tribunálu žalobní odpověď.

- 39 Replika byla kanceláři Tribunálu předložena dne 27. února a duplika dne 5. června 2019.
- 40 Na návrh druhého senátu Tribunál podle článku 28 jednacího řádu rozhodl, že věc předá k projednání a rozhodnutí rozšířenému soudnímu kolegiu.
- 41 Vzhledem ke změně složení senátů Tribunálu byla na základě čl. 27 odst. 5 jednacího řádu Tribunálu soudkyně zpravodajka přidělena k devátému rozšířenému senátu, kterému byla tudíž přidělena i tato věc.
- 42 Na návrh soudkyně zpravodajky rozhodl Tribunál (devátý rozšířený senát) o zahájení ústní části řízení a v rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 89 jednacího řádu položil účastnicím řízení písemné otázky a vyzval je, aby na ně odpověděly na jednání.
- 43 Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na písemné a ústní otázky položené Tribunálem byly vylechnuty na jednání konaném dne 23. října 2020.
- 44 Po úmrtí soudce B. Berkeho, k němuž došlo dne 1. srpna 2021, se podle článku 22 a čl. 24 odst. 1 jednacího řádu porad nadále účastnili tři soudci, jejichž podpis je uveden na rozsudku.
- 45 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž konstatovalo, že porušila článek 101 SFEU,
 - podpůrně zrušil pokutu, která jí byla uložena, nebo, ještě podpůrněji, snížil její výši,
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 46 Komise navrhuje, aby Tribunál:
- žalobu zamítl,
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

III. Právní otázky

[omissis]

B. K věci samé

- 56 Žalobkyně uplatňuje na podporu své žaloby, konkrétně na podporu hlavního návrhového žádání, znějícího na zrušení napadeného rozhodnutí, i na podporu podpůrných návrhových žádání, znějících na zrušení nebo snížení pokuty, která jí byla uložena, šest žalobních důvodů.
- 57 Prvními pěti žalobními důvody žalobkyně zpochybňuje závěr Komise týkající se existence jediného a trvajícího jednání v rozporu s článkem 101 SFEU v odvětví elektrolytických kondenzátorů na celém území EHP po dobu téměř čtrnácti let. První žalobní důvod vychází z porušení práva být vylechnut, článku 41 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), práva na obhajobu a zásady nezměnitelnosti právního aktu. Druhý žalobní důvod vychází z nedostatku důkazů o protiprávním jednání, nesprávných skutkových zjištění

a promlčení. Třetí žalobní důvod vychází z neexistence jediného a trvajícího protiprávního jednání. Čtvrtý žalobní důvod vychází z neexistence protiprávního jednání z hlediska účelu. Pátý žalobní důvod vychází z absence místní pravomoci Komise k použití článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP v projednávaném případě.

- 58 Šestým žalobním důvodem žalobkyně zpochybňuje pokutu, která jí byla uložena, a domáhá se jejího zrušení nebo snížení její výše. Tento žalobní důvod vychází z pochybení při výpočtu výše pokuty a z porušení pokynů z roku 2006, jakož i zásad rovného zacházení a proporcionality.

[omissis]

1. K návrhovému žádání znějícímu na zrušení napadeného rozhodnutí

[omissis]

a) K pátému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z absence místní pravomoci Komise

- 71 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že Komise v bodě 660 odůvodnění napadeného rozhodnutí nesprávně dospěla k závěru, že v projednávaném případě disponuje místní pravomocí k použití článku 101 SFEU a článku 53 dohody o EHP, jelikož k protisoutěžnímu jednání docházelo v celosvětovém měřítku, včetně území EHP, třebaže uvedené jednání bylo zaměřeno na Asii a v EHP k němu nedocházelo ani na něj nemělo významnější účinky.
- 72 Komise tyto argumenty zpochybňuje.
- 73 Pokud jde o územní působnost článku 101 SFEU a článku 53 dohody o EHP, je třeba připomenout, že unijní pravidlo hospodářské soutěže uvedené v článku 101 SFEU zakazuje dohody a jednání, jejichž účelem nebo důsledkem je vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže „na vnitřním trhu“.
- 74 Je třeba rovněž připomenout, že podmínky územní působnosti článku 101 SFEU jsou splněny ve dvou případech.
- 75 Zprv je použití článku 101 SFEU odůvodněné, pokud jednání, kterých se týká, jsou prováděna na vnitřním trhu, a to bez ohledu na místo jejich vzniku. Podmínění použitelnosti zákazů stanovených v právu hospodářské soutěže místem, kde se kartelová dohoda zformovala, by totiž ve svém důsledku zjevně poskytlo podnikům snadný prostředek, jak se uvedeným zákazům vyhnout (rozsudek ze dne 27. září 1988, Ahlström Osakeyhtiö a další v. Komise, 89/85, 104/85, 114/85, 116/85, 117/85 a 125/85 až 129/85, EU:C:1988:447, bod 16).
- 76 Za účelem určení, zda se místo, kde je kartelová dohoda prováděna, nachází v EHP, není příliš důležité, zda se účastníci kartelu obraceli za účelem navázání kontaktů mezi nimi a kupujícími usazenými v EHP na dceřiné společnosti usazené tamtéž (rozsudek ze dne 27. září 1988, Ahlström Osakeyhtiö a další v. Komise, 89/85, 104/85, 114/85, 116/85, 117/85 a 125/85 až 129/85, EU:C:1988:447, bod 17). A dále, toto kritérium provádění kartelové dohody, jakožto spojovací prvek mezi ní a územím Unie, je naplněno pouhým prodejem výrobku podléhajícího kartelové dohodě v Unii, bez ohledu na umístění zdrojů zásobování a výrobních zařízení (viz rozsudek ze dne 9. září 2015, LG Electronics v. Komise, T-91/13, nezveřejněný, EU:T:2015:609, bod 149 a citovaná judikatura).

- 77 Zadruhé je použití článku 101 SFEU rovněž odůvodněno s ohledem na mezinárodní právo veřejné, pokud lze předpokládat, že jednání, kterých se týká, mají okamžitý a podstatný účinek na vnitřní trh (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. listopadu 1971, Béguelin Import, 22/71, EU:C:1971:113, bod 11).
- 78 V projednávaném případě Komise dospěla v bodě 660 odůvodnění napadeného rozhodnutí k závěru, že je orgánem příslušným k použití článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP na základě článku 56 Dohody o EHP, jelikož jednání kartelu se týkalo celého světa, včetně EHP.
- 79 V tomto ohledu měla Komise především za to, že i když účastníky kartelové dohody byly podniky se sídlem v Japonsku a k protisoutěžním kontaktům docházelo v Japonsku, tyto kontakty měly celosvětový dosah, takže zahrnovaly EHP, nebo se týkaly přímo EHP. Konkrétně, spojení s EHP se zakládalo na skutečnosti, že účastníci kartelu, včetně žalobkyně, prodávali během doby trvání protiprávního jednání elektrolytické kondenzátory v EHP. Dále si tito účastníci vyměňovali informace týkající se zákazníků se sídlem v EHP nebo zákazníků, kteří měli výrobní závody v EHP, a koordinovali svou obchodní politiku zejména v závislosti na kolísání směnných kurzů cizích měn, včetně eura, a zvyšování cen surovin, a to bez jakéhokoli zeměpisného omezení. A konečně vyměňované informace pokrývaly všechny prodeje do Japonska i do zahraničí a bez ohledu na to, zda se jednalo o japonské nebo zahraniční zákazníky (body 665 až 672 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 80 Je sice pravda, že žalobkyně zpochybňuje existenci spojitosti mezi určitými protisoutěžními kontakty a EHP, což bude předmětem analýzy Tribunálu v rámci druhého a třetího žalobního důvodu, a dále tvrdí, že existovala jen omezená vazba kartelové dohody na EHP, což bude zkoumáno v rámci druhého, třetího a šestého žalobního důvodu.
- 81 Žalobkyně nicméně nepopírá, že účastníci kartelu, včetně ní samotné, přímo či nepřímo prodávali elektrolytické kondenzátory do celého světa, včetně Evropy, i když žalobkyně tvrdí, že prodeje do této zeměpisné oblasti byly velmi omezené a probíhaly prostřednictvím jejích dceřiných společností.
- 82 Z toho plyne, že kritérium provádění kartelové dohody, jakožto spojovací prvek mezi ní a územím Unie, je v projednávaném případě naplněno a že protiprávní jednání, jehož se napadené rozhodnutí týká, tedy spadá do působnosti čl. 101 odst. 1 SFEU. Komise tudíž měla právem za to, že je oprávněna použít článek 101 SFEU a článek 53 dohody o EHP.
- 83 Pátý žalobní důvod tedy musí být zamítnut.

[omissis]

d) Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z neexistence jediného a trvajícího protiprávního jednání

- 308 V rámci třetího žalobního důvodu žalobkyně v podstatě tvrdí, že Komise neprokázala existenci jediného a trvajícího protiprávního jednání zahrnujícího všechny elektrolytické kondenzátory po celou dobu trvání údajného protiprávního jednání.

309 Tento žalobní důvod se dělí na tři části. První část vychází z neprokázání celkového plánu. Druhá část vychází z neprokázání komplementarity protisoutěžních kontaktů. Třetí část vychází z toho, že Komise nezohlednila různorodou povahu výrobního odvětví kondenzátorů, která tvrzené protiprávní jednání znemožňuje.

[omissis]

314 V projednávaném případě měla Komise za to, že jednotlivé protisoutěžní kontakty popsane v oddíle 4.3.6 napadeného rozhodnutí byly součástí celkového plánu s jediným protisoutěžním cílem. Cílem sledovaným účastníky, který z těchto kontaktů vysvítal, bylo zabránit hospodářské soutěži prostřednictvím cen a koordinovat jejich budoucí chování týkající se prodeje elektrolytických kondenzátorů, což mělo snížit nejistotu na trhu (body 730 a 731 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

315 Tento jediný protisoutěžní cíl byl sledován prostřednictvím diskusí o cenách, včetně budoucích cen, diskusí o nabídce a poptávce, včetně budoucí nabídky a poptávky (zejména objemu výroby nebo zvýšení či snížení dodávek) a v některých případech o uzavření, provádění a monitorování cenových dohod (body 62 a 715 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

316 Komise měla za to, že ačkoli se kartelová dohoda v průběhu času vyvíjela, cíl se neměnil, jelikož 113 protisoutěžních kontaktů popsaných v napadeném rozhodnutí vykazovalo společné rysy, pokud šlo o účastníky, povahu a věcný rozsah diskusí, které se překrývaly. Mnohostranných schůzek, konaných pod různými názvy (setkání ECC v letech 1998 až 2003, setkání ATC v letech 2003 až 2005, setkání MK v letech 2005 až 2012 a setkání CUP od roku 2006 do roku 2008), se tak střídavě účastnilo všech devět účastníků kartelu a tyto se týkaly hliníkových i tantalových elektrolytických kondenzátorů. Souběžně docházelo podle potřeby k dvoustranným a třístranným kontaktům, které pokrývaly specifické aspekty. Do protisoutěžních kontaktů byli zapojeni titíž jednotlivci, případně jejich nástupci (body 70 až 75, 726, 732, 741 a 743 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

317 Komise dospěla k závěru, že protiprávní jednání probíhalo bez přerušení navzdory hospodářskému vývoji, změnám organizační struktury některých dotčených podniků a změnám, ke kterým došlo u zaměstnanců podílejících se na jednání (body 76, 729, 742 a 745 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

1) K první části třetího žalobního důvodu, vycházející z absence celkového plánu

318 Žalobkyně tvrdí, že Komise neprokázala existenci celkového plánu, jelikož v podstatě zaprvé Komise neprokázala, že každý protisoutěžní kontakt měl tentýž jediný cíl, jelikož skutečnost, že setkání CUP používala jiný „mechanismus“ než ostatní setkání, prokazuje rozdílnost cílů jednotlivých protisoutěžních kontaktů. Zadruhé popis celkového plánu v oznámení námitek i v napadeném rozhodnutí je příliš vágní a nepřesný, přestože pojem „celkový plán“ vyžaduje odkazy na specifické výrobky, zeměpisnou oblast a koluzní mechanismus. Zatřetí důkazy uplatněné Komisí neprokazují, že by byl po celou dobu trvání protiprávního jednání sledován jediný protisoutěžní cíl.

319 Komise tyto argumenty zpochybňuje.

- 320 V projednávaném případě je třeba uvést, že skutečnosti uváděné Komisí v napadeném rozhodnutí, a zejména ty, které byly připomenuty v bodech 313 až 316 výše, týkající se charakteristik společných protisoutěžních kontaktů, jejichž konečným cílem byla koordinace jednání v oblasti cen, jsou s ohledem na požadavky, které vyplývají z judikatury připomenuté v bodech 149 a 150, 309 a 310 výše, dostatečné k prokázání toho, že měly tentýž cíl a byly součástí celkového plánu směřujícího k jedinému cíli.
- 321 Argumentace žalobkyně tento závěr nezpochybňuje.
- 322 Zprvce Komise neměla ověřovat, zda každý z jednotlivých protisoutěžních kontaktů měl čelit důsledkům běžné hospodářské soutěže a vzájemnou interakcí přispíval k dosažení souboru protisoutěžních účinků zamýšlených jejich původci v rámci celkového plánu směřujícího k jedinému cíli. Celkový plán, jak jej pojímá judikatura uvedená v bodě 312 výše, je představován souhrnem protisoutěžních účinků zamýšlených účastníky kartelové dohody.
- 323 Mimoto žalobkyně neuplatňuje žádný konkrétní poznatek, který by umožňoval usuzovat, že některá jednání měla vlastnosti naznačující, že nesdílela tentýž protisoutěžní cíl, a tudíž že nebyly součástí jednoho celkového plánu.
- 324 V tomto ohledu žalobkyně nesprávně tvrdí, že setkání CUP měla jiný cíl, na který ukazuje skutečnost, že používala jiný „mechanismus“ než ostatní setkání. Je sice pravda, že Komise konstatovala, že účastníci setkání CUP uzavřeli dohody o cenách a stanovili systém hlášení jednotlivých kroků podniků pro účely kontroly jejich strategie zvyšování cen (viz bod 72 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Jak však plyne z bodu 314 výše, tento „mechanismus“ monitorování nebo kontroly strategie zvyšování cen byl pouze jedním ze způsobů sledování konečného cíle koordinace jednání v oblasti cen. Komise navíc rovněž konstatovala, že tento kontrolní „mechanismus“ zapadal do celkové strategie, podle níž podniky všeobecně, a tudíž i mimo setkání CUP, vzájemně kontrolovaly své chování (viz bod 716 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 325 Ačkoli tak v rámci setkání CUP účastníci probírali dohody v oblasti cen a systém kontroly cenové strategie, zatímco v rámci jiných setkání si vyměňovali informace o cenách nebo o nabídce a poptávce, nelze setkání CUP vnímat jako sledující jiný cíl než ostatní protisoutěžní kontakty.
- 326 Z výše uvedeného plyne, že je třeba odmítnout argument žalobkyně, podle něhož Komise s ohledem na údajně odlišný cíl setkání CUP neprokázala, že protisoutěžní kontakty popsané v napadeném rozhodnutí měly jediný cíl.
- 327 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že popis celkového plánu v napadeném rozhodnutí je „příliš vágní a nepřesný“ a není „ničím víc než obecným odkazem na narušení hospodářské soutěže na trhu“.
- 328 Je sice pravda, jak vyplývá z judikatury uvedené v bodě 311 výše, že pojem „jediný cíl“ nelze vymežit obecným odkazem na narušení hospodářské soutěže na trhu dotčeném protiprávním jednáním.
- 329 V projednávané věci jsou však argumenty žalobkyně vycházející z nedostatečného popisu celkového plánu v rámci oznámení námitek irelevantní. Aktem, který je předmětem projednávané žaloby, je totiž napadené rozhodnutí, a nikoliv oznámení námitek, které je ostatně aktem čistě předběžné povahy. Přestože oznámení námitek musí uvádět všechny podstatné skutečnosti, z nichž Komise v dané fázi řízení vycházela, může být stručné a konečné rozhodnutí nemusí být

nutně kopií tohoto oznámení, protože to je přípravným dokumentem a v něm obsažené skutkové a právní posouzení má jen předběžný charakter (viz rozsudek ze dne 5. prosince 2013, SNIA v. Komise, C-448/11 P, nezveřejněný, EU:C:2013:801, body 41 a 42 a citovaná judikatura).

- 330 Mimoto na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, není popis celkového plánu, pokud jde o výroby, koluzní mechanismy a dotčené trhy, „vágní“. Všechny tyto skutečnosti totiž jasně vyplývají z popisu uvedeného v napadeném rozhodnutí, jak je shrnut v jeho článku 1, podle kterého dotčené protiprávní jednání probíhalo od 26. června 1998 do 23. dubna 2012 na celém území EHP a spočívalo v dohodách nebo jednáních ve vzájemné shodě, jejichž předmětem byla koordinace cenových politik, pokud jde o dodávky hliníkových a tantalových elektrolytických kondenzátorů (viz bod 14 výše).
- 331 A konečně je třeba konstatovat, že argumentace žalobkyně ohledně „vágního“ popisu celkového plánu je z velké části založena na bodech 767, 769 a 770 odůvodnění napadeného rozhodnutí, které obsahují odpověď Komise na argumenty žalobkyně rozvinuté v rámci její odpovědi na oznámení námitek a na dopis popisující skutkové okolnosti (viz bod 10 výše). Jak tvrdí Komise, žalobkyně nebere v potaz body 730 až 743 odůvodnění napadeného rozhodnutí, které obsahují důvody, proč Komise dospěla k závěru o existenci celkového plánu se společným cílem.
- 332 Z uvedených bodů 730 až 743 odůvodnění napadeného rozhodnutí přitom, stejně jako z dalších bodů připomenutých v bodech 313 až 315 výše, vyplývá, že Komise definovala celkový plán tak, že spočíval v zabránění hospodářské soutěži prostřednictvím cen a v koordinaci budoucího chování účastníků týkajícího se prodeje hliníkových a tantalových elektrolytických kondenzátorů, čímž tak snižoval nejistotu na trhu. A dále Komise vysvětlila, jakým způsobem byl tento společný cíl sledován, a důvody, proč protisoutěžní kontakty popsané v napadeném rozhodnutí představují trvající jednání při sledování jediného hospodářského cíle ve smyslu judikatury připomenuté v bodě 309 výše.
- 333 Zatřetí žalobkyně tvrdí, že důkazy uplatněné Komisí neprokazují, že by byl po celou dobu trvání protiprávního jednání sledován jediný protisoutěžní cíl.
- 334 V tomto ohledu je argument žalobkyně, podle kterého Komise uplatňovala pouze důkazy týkající se setkání ECC a ATC, aniž by upřesnila cíl, na němž byly založeny ostatní schůzky, v přímém rozporu se samotným obsahem napadeného rozhodnutí. Argument žalobkyně je totiž založen především na bodě 733 odůvodnění napadeného rozhodnutí, který neobsahuje taxativní výčet skutečností prokazujících cíl účastníků, ale omezuje se na to, že jako „příklady“ uvádí určité skutečnosti vycházející z oddílu 4.3.6 napadeného rozhodnutí.
- 335 Uvedená část 4.3.6 napadeného rozhodnutí přitom obsahuje úplnou chronologii protisoutěžních kontaktů s podrobnostmi týkajícími se každé mnohostranné schůzky a každého dvoustranného nebo třístranného kontaktu, jakož i označení Komisí zohledněných důkazů v poznámkách pod čarou. Navíc body 77 až 105 odůvodnění napadeného rozhodnutí obsahují stručný přehled protisoutěžních kontaktů s daty, místy, účastníky a tématy projednávanými v různých skupinách na schůzkách a při kontaktech. Důkazy, o které se Komise opřela, jsou rovněž obsaženy v poznámkách pod čarou týkajících se těchto bodů odůvodnění.
- 336 S ohledem na výše uvedené je třeba rovněž odmítnout argumentaci žalobkyně směřující ke zpochybnění správnosti prohlášení účastníků řízení na některých setkáních ATC – vzhledem k tomu, že tato prohlášení nejsou uvedena v zápisech a neodrážejí širší cíl – zmiňovaných Komisí v bodě 733 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Úvaha žalobkyně je totiž založena na nesprávné

hypotéze, podle které Komise určila společný cíl kartelové dohody pouze na základě uvedených prohlášení, zatímco ta jsou uvedena pouze pro příklad a závěr Komise o tomto společném cíli byl založen na několika dalších skutečnostech. I za předpokladu, že by argumentace žalobkyně ohledně přesnosti prohlášení účastníků řízení na určitých setkáních ATC byla opodstatněná, nemůže tak zpochybnit závěr Komise o existenci společného cíle všech protisoutěžních kontaktů.

337 Jak totiž vyplývá z judikatury připomenuté v bodech 147 a 148 výše, každý Komisí předložený důkaz nemusí nutně tato kritéria splňovat ve vztahu ke každému prvku protiprávního jednání. Stačí, aby tomuto požadavku vyhovoval soubor nepřímých důkazů, na něž se orgán odvolává, posuzovaný jako celek. Nepřímé důkazy, kterých se Komise dovolává v napadeném rozhodnutí za účelem prokázání porušení čl. 101 odst. 1 SFEU určitým podnikem, tak musí být posuzovány nikoliv izolovaně, ale jako celek.

[omissis]

345 Neexistence výslovného odkazu na EHP na některých schůzkách v žádném případě neznamena, že by existenci vazby na EHP neprokazovaly žádné protisoutěžní kontakty uvedené Komisí v napadeném rozhodnutí. V projednávaném případě je třeba konstatovat, že jak vyplývá z bodu 270 výše, existuje soubor shodujících se nepřímých důkazů, který postačuje k vyvození souvislosti mezi spornými kontakty jako celkem a EHP. A dále, Komise měla právem za to, že účastníci kartelu, včetně žalobkyně, zajišťovali přímé prodeje elektrolytických kondenzátorů v EHP. V tomto kontextu nebyla Komise za účelem prokázání vazby na EHP povinna prokázat, že žalobkyně uskutečňovala v EHP prodeje všem zákazníkům, jichž se protisoutěžní kontakty týkaly.

346 Ze všeho výše uvedeného vyplývá, že Komise právem dospěla k závěru o existenci celkového plánu.

347 První část třetího žalobního důvodu je tedy třeba zamítnout.

[omissis]

3) Ke třetí části třetího žalobního důvodu, vycházející z různorodé povahy výrobního odvětví kondenzátorů

388 Žalobkyně tvrdí, že různorodá povaha výrobního odvětví kondenzátorů znemožňuje koluzi týkající se všech elektrolytických kondenzátorů. Žalobkyně v podstatě tvrdí, že Komise právně dostačujícím způsobem neprokázala existenci jediného a trvajícího protiprávního jednání zahrnujícího všeobecně veškeré hliníkové a tantalové elektrolytické kondenzátory. Kondenzátory jsou totiž velmi různorodé výrobky, které se liší mnohými vlastnostmi a u nichž vzhledem k jejich dominantnímu modelu zásobování neexistuje jednotná tržní cena. V důsledku toho nemohlo dotčené protiprávní jednání pokrýt všechny prodeje elektrolytických kondenzátorů v EHP. Obě zvláštní kategorie elektrolytických kondenzátorů, hliníkových a tantalových, totiž zahrnují širokou škálu druhů výrobků, pokud jde mimo jiné o jejich cenu a dotčenou zeměpisnou oblast. Výměny obecných informací, ke kterým došlo během protisoutěžních kontaktů, nepostačují ke snížení nejistoty na trhu a usnadnění koordinace cen mezi soutěžiteli, a to tím spíše, že předmětem těchto výměn nebyly všechny typy hliníkových a tantalových kondenzátorů.

389 Komise tyto argumenty zpochybňuje.

- 390 Úvodem je třeba uvést, že žalobkyně vykládá napadené rozhodnutí nesprávně, pokud tvrdí, že Komise měla za to, že existovalo jediné a trvající protiprávní jednání, které se jako celek vztahovalo na všechny typy hliníkových a tantalových kondenzátorů.
- 391 Z napadeného rozhodnutí, a zejména z bodu 736 odůvodnění totiž vyplývá, že Komise po přezkumu všech schůzek a důkazů, které se k nim vztahují, konstatovala, že všechny protisoutěžní kontakty se týkaly obecně hliníkových nebo tantalových elektrolytických kondenzátorů, případně dokonce obou druhů.
- 392 V tomto ohledu je třeba připomenout, že Komise není povinna vymezit relevantní trh na základě ekonomických kritérií. Výrobky, které jsou předmětem diskusí a jednání ve vzájemné shodě, určují samotní účastníci kartelu (viz rozsudek ze dne 15. června 2005, Tokai Carbon a další v. Komise, T-71/03, T-74/03, T-87/03 a T-91/03, nezveřejněný, EU:T:2005:220, bod 90).
- 393 Mimoto výrobky dotčené kartelovou dohodou jsou určovány odkazem na listinné důkazy o skutečném protisoutěžním jednání ve vztahu ke specifickým výrobkům (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. prosince 2003, Adriatica di Navigazione v. Komise, T-61/99, EU:T:2003:335, bod 27).
- 394 Je třeba rovněž zdůraznit, že Komise se v tomto ohledu nemůže opírat o domněnky, které by nebyly podloženy žádným důkazem (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. listopadu 2019, ABB v. Komise, C-593/18 P, EU:C:2019:1027, body 44 a 45).
- 395 V projednávaném případě však zaprvé Komise v napadeném rozhodnutí uvedla, že ze všech protisoutěžních kontaktů, mimo jiné ze setkání ze dne 29. srpna 2002, 22. prosince 2006, 25. června 2008 a 20. prosince 2010, uváděných příkladmo, vyplývá, že vyměňované informace se neomezovaly na určité subtypy hliníkových a tantalových elektrolytických kondenzátorů, ale že se týkaly těchto kondenzátorů obecně (viz bod 796 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 396 Zadruhé vyměňované informace se týkaly rovněž specifických, ale relevantních úvah směřujících k určení prodejní ceny výrobků, jako je zvyšování nákladů na suroviny a kolísání směnných kurzů, které se neomezovaly na určité subtypy hliníkových a tantalových elektrolytických kondenzátorů (viz zejména bod 796 odůvodnění a poznámky pod čarou č. 1417 a 1418 napadeného rozhodnutí).
- 397 Zatřetí účastníci kartelu ve svých prohlášeních podniku neuvedli jakékoliv omezení, pokud jde o definici výrobků, na které se kartelová dohoda vztahovala (viz bod 797 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 398 Začtvrté většina zástupců účastníků kartelu odpovídala za výrobu nebo prodej hliníkových a tantalových elektrolytických kondenzátorů obecně, a nikoliv za jejich určitou specifickou skupinu (viz bod 798 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 399 Za těchto okolností a ve světle judikatury připomenuté v bodech 150 a 391 až 393 výše nelze Komisi vytýkat, že měla za to, že informace vyměněné při protisoutěžních kontaktech zahrnovaly všechny hliníkové a tantalové elektrolytické kondenzátory, a tudíž že jediné a trvající protiprávní jednání se týkalo všech takových výrobků.
- 400 Z toho plyne, že třetí část třetího důvodu kasačního opravného prostředku musí být v plném rozsahu zamítnuta jako neopodstatněná.

[omissis]

f) K šestému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z pochybení při výpočtu výše pokuty a z porušení pokynů z roku 2006, jakož i zásad rovného zacházení a proporcionality

[omissis]

1) K první části šestého žalobního důvodu, vycházející z pochybení při stanovení tržeb

[omissis]

ii) Ke druhé větce první části šestého žalobního důvodu, vycházející z pochybení v tom smyslu, že tržby zahrnují i prodeje uskutečněné dceřinými společnostmi žalobkyně

460 Žalobkyně v podstatě zpochybňuje skutečnost, že Komise vypočítala hodnotu tržeb tak, že do tohoto výpočtu zahrнула prodeje skupiny Nippon Chemi-Con, zvláště společnosti Europe Chemi-Con, fakturované všem zákazníkům usazeným v EHP. Zprvé Komise údajně nezohlednila skutečnost, že žalobkyně sama o sobě neuskutečňovala prodeje v EHP a že jednání popsaná v napadeném rozhodnutí se týkají zákazníků skupiny Nippon Chemi-Con jen v malé míře. Mezi šedesáti zákazníky uvedenými v napadeném rozhodnutí jsou pouze dva z nich celosvětovými zákazníky společnosti United Chemi-Con a čtyři z nich jsou celosvětovými zákazníky společnosti Europe Chemi-Con. Zadruhé Komise údajně nezohlednila skutečnost, že společnosti Europe Chemi-Con a United Chemi-Con mají autonomní cenovou pravomoc ve vztahu ke svým lokálním zákazníkům, ale i celosvětovým zákazníkům, kteří mají sídlo v Evropě, přičemž tato pravomoc postačuje k vyvrácení domněnky, podle které jsou tyto dceřiné společnosti, 100 % vlastněné žalobkyní, součástí téhož podniku. Zatřetí Komise údajně neprokázala, že prodeje skupiny Nippon Chemi-Con jejím lokálním a celosvětovým zákazníkům přímo či nepřímo souvisely s protiprávním jednáním, ani že by tyto prodeje měly specifické dopady v EHP.

461 Komise tyto argumenty zpochybňuje.

462 Podle ustálené judikatury se unijní právo hospodářské soutěže, mj. článek 101 SFEU, vztahuje na činnosti podniků a pojem „podnik“ označuje jakoukoli jednotku vykonávající hospodářskou činnost nezávisle na právním postavení této jednotky a způsobu jejího financování (viz rozsudky ze dne 10. září 2009, Akzo Nobel a další v. Komise, C-97/08 P, EU:C:2009:536, bod 54 a citovaná judikatura, a ze dne 19. března 2015, Dole Food a Dole Fresh Fruit Europe v. Komise, C-286/13 P, EU:C:2015:184, bod 140 a citovaná judikatura).

463 V tomto ohledu Soudní dvůr upřesnil, že pojem „podnik“ musí být v tomto kontextu chápán jako pojem označující hospodářskou jednotku, i když z právního hlediska je tato hospodářská jednotka složena z více fyzických nebo právnických osob, a dále, že pokud taková hospodářská jednotka poruší pravidla hospodářské soutěže, musí se z tohoto protiprávního jednání zodpovídat na základě zásady osobní odpovědnosti (viz rozsudek ze dne 26. října 2017, Global Steel Wire a další v. Komise, C-457/16 P a C-459/16 P až C-461/16 P, nezveřejněný, EU:C:2017:819, bod 82 a citovaná judikatura).

464 Pokud jde stále o uvedený pojem, zasazený tentokrát do kontextu stanovení pokuty, je třeba připomenout, že pro účely tohoto stanovení lze přihlídnout k celkovému obratu podniku, který vypovídá, byť jen přibližně a nedokonale, o jeho velikosti a hospodářské síle, i k části tohoto

obratu, jež pochází ze zboží, které je předmětem protiprávního jednání, a která tedy může vypovídat o rozsahu tohoto jednání (viz rozsudek ze dne 19. března 2015, Dole Food a Dole Fresh Fruit Europe v. Komise, C-286/13 P, EU:C:2015:184, bod 145 a citovaná judikatura). Část celkového obratu pocházející z prodeje výrobků, které jsou předmětem protiprávního jednání, nejlépe odráží ekonomický význam tohoto jednání (viz rozsudek ze dne 19. března 2015, Dole Food a Dole Fresh Fruit Europe v. Komise, C-286/13 P, EU:C:2015:184, bod 149 a citovaná judikatura).

- 465 Kromě toho, ve zvláštním případě, kdy mateřská společnost vlastní veškerý nebo téměř veškerý kapitál své dceřiné společnosti, která porušila unijní pravidla hospodářské soutěže, existuje vyvratitelná domněnka, podle níž uvedená mateřská společnost skutečně vykonává rozhodující vliv na svou dceřinou společnost (viz rozsudek ze dne 27. dubna 2017, Akzo Nobel a další v. Komise, C-516/15 P, EU:C:2017:314, bod 54 a citovaná judikatura; v tomto smyslu viz rovněž rozsudek ze dne 10. září 2009, Akzo Nobel a další v. v. Komise, C-97/08 P, EU:C:2009:536, bod 63). Taková domněnka, není-li vyvrácena, znamená to, že se skutečný výkon rozhodujícího vlivu ze strany mateřské společnosti na její dceřinou společnost považuje za prokázány a opravňuje Komisi k tomu, aby shledala mateřskou společnost odpovědnou za jednání dceřiné společnosti, aniž by musela předložit nějaký další důkaz (viz rozsudek ze dne 27. dubna 2017, Akzo Nobel a další v. Komise, C-516/15 P, EU:C:2017:314, bod 55 a citovaná judikatura).
- 466 Je sice pravda, že judikatura rozvinula domněnku nesamostatnosti dceřiných společností, aby bylo možné přičíst chování jedné právní entity (dceřiné společnosti) jiné (mateřské společnosti). Tato domněnka je však rovněž platná, jedná-li se, jako v projednávaném případě, o určení hodnoty tržeb relevantní pro výpočet základní výše pokuty pro mateřskou společnost, která se přímo účastnila protiprávního jednání a která během jeho trvání uskutečňovala prodeje výrobků dotčených tímto jednáním v EHP prostřednictvím svých dceřiných společností.
- 467 V projednávaném případě je nesporné, že po celou dobu protiprávního jednání vlastnila žalobkyně 100 % podíl ve společnosti Europe Chemi-Con, jakož i 100 % podíl ve společnosti United Chemi-Con (viz bod 1 výše). Z toho plyne, že žalobkyně a její dceřiné společnosti představují tutéž hospodářskou jednotku, a tvoří tak v souladu s judikaturou připomenutou v bodě 462 výše jediný podnik ve smyslu článku 101 SFEU. Plyne z toho rovněž, že existuje vyvratitelná domněnka nesamostatnosti dotčených dceřiných společností.
- 468 Žalobkyně přitom neuvádí žádnou konkrétní skutečnost, která by umožňovala tuto domněnku nesamostatnosti vyvrátit a podepřít údajné autonomní cenové pravomoci dceřiných společností. Naproti tomu z analýzy druhého žalobního důvodu vyplývá, že někteří zákazníci společnosti Europe Chemi-Con a United Chemi-Con, kteří měli sídlo nebo výrobní závody v Evropě, byli předmětem diskuzí při některých protisoutěžních kontaktech (viz body 248, 279 a 295 výše), což ostatně žalobkyně sama v žalobě připouští.
- 469 Je tedy nutno konstatovat, že domněnka nesamostatnosti dceřiných společností žalobkyně nebyla v projednávaném případě vyvrácena.
- 470 Mimoto je třeba uvést, že tržby pro určení základní výše pokuty musí odpovídat tržbám za zboží nebo služby, kterých „podnik“ dosáhl v přímé nebo nepřímé souvislosti s protiprávním jednáním v EHP (viz bod 433 výše). To znamená, že v projednávaném případě musí tržby zahrnovat prodeje hliníkových a tantalových elektrolytických kondenzátorů realizovaných v EHP hospodářskou jednotkou tvořenou žalobkyní a jejími 100 % vlastněnými dceřinými společnostmi.

471 Komisi tudíž nelze vytýkat, že při určování tržeb dosažených podnikem v přímé nebo nepřímé souvislosti s protiprávním jednáním zohlednila v souladu s bodem 13 pokynů z roku 2006 tržby z prodejů elektrolytických kondenzátorů, které dceřiné společnosti žalobkyně fakturovaly zákazníkům usazeným v Evropě (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 19. března 2015 Dole Food a Dole Fresh Fruit Europe v. Komise (C-286/13 P, EU:C:2015:184, bod 150).

[*omissis*]

474 Druhou výtku první části šestého žalobního důvodu je tedy třeba zamítnout.

[*omissis*]

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (devátý rozšířený senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Nippon Chemi-Con Corporation ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

Costeira

Gratsias

Kančeva

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 29. září 2021.

Podpisy.